

rens Pris. Det er efter min Mening ganske vildledende med alle de Fakturaer, der kan komme fra saadanne Lande som Polen, Czekoslovakiet og Tyskland. Jeg tror, at den højtærede Finansminister i høj Grad vil blive snydt for Skatten, for saa vidt saadanne Fakturaer skal lægges til Grund.

I Lovforslaget indeholdes et Forbud mod Auktion. Det maa jeg tilstaa er en Bestemmelse, som jeg fuldt ud kan give min Tilslutning.

Maa jeg med det samme, jeg er ved dette Afsnit, sige, at den Bestemmelse, den højtærede Minister har foreslaaet vedrørende Efterbeskatning, forekommer mig at være en meget forstandig Bestemmelse. Da dens Hensigt sikkert har været at forhindre urimelig Spekulation i Indkøb af billige udenlandske Cigarer i Tiden, indtil denne Lov eventuelt træder i Kraft, kan jeg i Modsætning til f. Eks. det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen give min Tilslutning dertil.

Jeg kommer nu til det Afsnit, som indeholder Bestemmelser om Fremstilling og Oplagring af Tobak, Lokaler etc. Dette Afsnit, som omfatter §§ 22—26, er meget vigtigt for de Arbejdere, der her er Tale om, og det er kun paa Betingelser, at Arbejdernes Repræsentant i Udvalget har kunnet tiltræde disse Bestemmelser. Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen, dvalde ved disse Bestemmelser og erklærede, at han kunde acceptere dem, selv om han havde visse Betænkeligheder derved. Jeg maa sige, at jeg har ogsaa visse Betænkeligheder ved at acceptere dem, men jeg kommer maaske til syvende og sidst til det samme Resultat som det ærede Medlem, at disse Bestemmelser nu en Gang er uløseligt knyttet til de andre Bestemmelser i Lovforslaget, saa det vil være nødvendigt at gennemføre dem.

Det gælder særlig Bestemmelserne i §§ 22 og 23 om, hvem der maa fabrikere, og hvorledes og i hvilke Lokaler der maa fabrikere. Hidtil har der ikke været faste Regler for Fabrikation og Handel med Tobak. Nu foreslaaes det at indføre faste Regler, saaledes at det bestemmes, at ingen maa fabrikere Tobak eller handle med Tobak, undtagen han har faaet Toldbestyrelsens Tilladelse og derefter har løst Borgerskab og herfor erlagt 25 Kr., for saa vidt kun han selv fabrikere, og 50 Kr., for saa vidt han fabrikere ved Hjælp af fremmed Arbejdskraft. Disse nye Regler medfører ogsaa, at Toldvæsenet maa føre omhyggelig Kontrol med de Lokaler, hvori Fabrikationen foregaar, og som Følge deraf er

der opstillet en lang Række Bestemmelser om Lokalernes Indretning. Alle disse Bestemmelser kan være ganske fortræffelige, men de forhindrer, at man — hvad man hidtil har kunnet — kan fabrikere f. Eks. i 1 Værelses Lejligheder, ja, endog i 2 Værelser. Det vil være umuligt dèr at skaffe Lokaler af den Art, der her er beskrevet, idet Toldvæsenet altid skal have uhindret Adgang til dem og kunne kontrollere Tobakken, hvilket er forstaaeligt, da der er knyttet saa store finansielle Interesser dertil.

Til Gengæld er som en Indrømmelse overfor Arbejderne Hjemmearbejdet blevet forbudt; det er forbudt Fabrikanterne at sende deres Raatobak til private Hjem og lade det forarbejde dèr. Jeg forstaaer dette som et Kompromis mellem Arbejderne, Arbejdsgiverne og Finansministeren som tre Parter i dette Spørgsmaal. Adskillige Cigarmagere vil blive ret haardt ramt ved disse Bestemmelser, idet Cigarmagerne hidtil har kunnet faa Tobakskort hos Toldbestyrelsen; derefter har de kunnet købe Tobak og har saa kunnet sidde hjemme og selv forarbejde det. Jeg ved ikke, hvor mange Hundrede af disse Tobakskort der er ude i Befolkningen, men der er adskillige Hundrede. Den højtærede Finansminister foreslaar nu, at der stilles et Beløb af 100 000 Kr. til hans Raadighed til mulige Erstatninger til saadanne Indehavere af Tobakskort, som maatte lide Tab ved den nye Ordning. Jeg maa sige, at jeg kunde ønske dette Forslag ændret noget, saaledes at den højtærede Minister ganske simpelt fik Bemyndigelse til at udrede Erstatning i saadanne Tilfælde, hvor det er aldeles oplagt, at de nuværende Indehavere af Tobakskortet lider Tab, eller der paaføres dem Skade. Det er slet ikke sikkert, at den højtærede Minister bruger disse 100 000 Kr.; men paa den anden Side er det muligt, at Retfærdighed vil paabyde, at den højtærede Minister skal anvende f. Eks. 110 000 eller muligvis 150 000 Kr. til saadanne Erstatninger. Derfor synes jeg, det ikke er rigtigt at sætte dette Beløb af 100 000 Kr. til Erstatninger. Jeg spørger den højtærede Finansminister, om han ikke kan gaa med til en saadan Ændring. Og jeg vil fremdeles spørge den højtærede Finansminister, om han ikke kan give os et Løfte om, at han vil fortolke denne Bestemmelse paa en liberal og human Maade; for det kan ikke nægtes, at der er en hel Del Mennesker, som hidtil har haft en Indtægt ved Hjemmerulning, der muligvis nu maa give Afkald derpaa, fordi de ikke kan præstere de Lokaler, Toldvæsenet kræver. Jeg synes,